

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10046/2025
28.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца Града Београда – Секретаријат за имовинске и правне послове, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Максимовић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 17227/21 од 25.02.2025. године, у седници одржаној 28.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 17227/21 од 25.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 17227/21 од 25.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2085/20 од 11.03.2021. године, ставом првим изреке, укинута је решење Другог основног суда у Београду П 1386/20 од 11.06.2020. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу исплати 77.420,00 динара са законском затезном каматом од 26.05.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужба је повучена за износ од 33.180,00 динара са законском затезном каматом од 26.05.2020. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 14.700,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 17227/21 од 25.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 2085/20 од 11.03.2021. године у ставу првом, другом и четвртим изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је неосновано обогаћење по основу посредне државине пословног простора који није враћен након престанка уговора о закупу, а побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Одлука о споровима са тужбеним захтевом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету. У конкретној ситуацији ревидент указује на постојање битних повреда одредаба парничног поступка наводима који се тичу оцене доказа у судском поступку и чињеница на којима се темељи активна легитимација и којима се она оспорава, што није разлог за изјављивање посебне ревизије по основу члана 404. ЗПП.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужба у овој правној ствари је поднета 26.05.2020. годин, а вредност предмета спора је 110.600,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић